

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

væsentligste Arbejde vil komme til at hvile i et snævert Forretningsudvalg, og at det kun er Medlemmerne af dette Forretningsudvalg, der er Tale om at yde Honorar for deres Arbejde, fordi det bliver et større Arbejde, medens der ikke tilkommer de øvrige Medlemmer andet end almindelige Mødediæter til de større Møder, der ikke bliver sammenkaldt til saa særlig hyppigt. Jeg accepterer altsaa de 13 Medlemmer, men jeg maa advare imod at gaa videre. Jeg finder, det vil være at gøre Elektricitetsraadet ganske uforholdsmæssig stort og kompliceret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. P. Hansen (Præstø A.): Jeg til- lader mig at foreslaa, at Lovforslaget hen- vises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge nogle tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal paa Kommunistisk Parti Vegne forelægge det af vort Parti den 31. Oktober anmeldte Forslag til Lov om Ændringer i Arbejdsløshedskasseloven. Forslaget tilsigter en Ophævelse af Bestemmelserne om, at de arbejdsløse, der er Medlemmer af Arbejdsløhedskasserne, som Betingelse for at kunne oppebære ordi- nære Understøttelse i givet Fald skal skaffe henholdsvis 10 Maaneders eller 26 Ugers Arbejdsbevis. Egentlig burde man anse det for overflødigt at holde en udførlig Motiveringstale. Disse Ændringer, som vi foreslaar indføjet, er alle saa selvfølgelige, at de burde motivere sig selv. Nu ved jeg, at det ikke er Tilfældet, jeg ved, at der her i Tinget er en endogsaa meget stor Modstand mod Foranstaltninger, der gavner de arbejds- løse, og derfor er det nødvendigt at sige et Par Ord om Sagen.

Efter den sidst offentliggjorte Tælling er der her i Landet 100 000 kontrolerede

arbejdsløse. Af disse er op imod 85 000 Medlemmer af Arbejdsløhedskasserne, og Resten staar uden for Arbejdsløhedskas- serne, er uorganiserede. En meget stor Del af de organiserede arbejdsløse er imidlertid afskaaret fra at oppebære ordinær Under- støttelse, enten fordi de har opbrugt den ordinære og den fortsatte Hjælp, eller ogsaa fordi de ikke er berettiget til Hjælp paa Grund af, at de er faldet for 10 Maaneders eller 26 Ugers Bestemmelserne. Naar Ar- bejdsløsheden er af et saadant Omfang, vil det maaske være naturligt ikke at stille Forslag om Hjelpeforanstaltninger, men at stille Forslag om, at der skal skaffes de arbejdsløse Arbejde. Et saadant Krav har vi tidligere fremført, men vi har ikke haft noget synderligt Resultat af det, og jeg har jo ogsaa set Socialministeren personlig give Rigsdagen Attest for, at den ikke under nogen Omstændighed vil hjælpe med til at skaffe Arbejde til de arbejdsløse, idet Socialministeren i en Artikel, som den 11. Marts 1934 var offentliggjort i hele Dags- pressen, fastslog, at han kunde ikke i Længden bære Ansvar for at sidde som Socialminister, naar Rigsdagen ikke vilde tage sig sammen til en dybtgaaende Be- kæmpelse af selve Arbejdsløsheden.

Fra en bestemt Side, nemlig fra Ar- bejdsgiverforeningen, er det blevet be- tvivlet, at Arbejdsløhedstallet er korrekt. Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Ju- lius Madsen, har fremsat en Række Ud- tælelser herom. Han betvivler, at alle de 100 000 i Virkeligheden er arbejdsløse; han er af den Opfattelse, at paa Grund af den alt for vidtdrevne sociale Lovgivning her- hjemme er der mange i Virkeligheden arbejdsføre Personer, som unddrager sig deres Arbejdsforpligtelse og finder det beha- geligere at søge Arbejdsløhedsunderstøttelse, og han er endvidere af den Opfattelse, at mange af de arbejdsløse, der tæller med i Statistikken, overhovedet ikke er egnede til at bestille noget, at de paa Grund af lang Arbejdsløshed er blevet saa moralsk og fysisk degenererede, at de ikke kan betragtes som værende reelt arbejdssøgende.

Hvis Hr. Julius Madsens Betragt- ninger var rigtige, saa maatte naturligvis det Lovforslag, vi her stiller, være end mere urigtigt, end det ellers ser ud til, eftersom dette Forslag særlig tager Sigte paa at hjælpe dem, der har gaaet arbejds- løse længe, der har haft forholdsvis lidt Arbejde i Løbet af de sidste 3—4 Aar. Hr. Julius Madsens Betragtninger er rigtige paa eet eneste Punkt: Arbejdsløhedsstati- stikken er ikke tilforladelig. Naar Hr. Julius